

Aiaró

noves i parers

revista mensual d'informació local

SANT PERE:
UNA TRADICIÓ
QUE ES MANTÉ

L'AGRICULTURA
ES REJOVENEIX

juliol 1992 • número 2 • 200 Ptes

INDEX

* Editorial	3
* Informació local:	4
- Acord històric sobre l'aigua de la font de les Artigues	
- Un petit parc natural	
- Entra en funcionament la depuradora	
- Els cossiers	
- Jornada de vaga general a Alaró	5
- Manifest a favor del Parc Natural de la Serra de Tramuntana	6
- Sol 92	
- «500 anys d'opressió, 500 anys de resistència»	7
* Entrevista: Joves pagesos: una espècie a punt d'estingir-se	8
* Parers:	11
- De pares i escola	
- Com a penyora santa duré jo sempre el teu record	
- En un petit país africà	12
- La bicicleta i el tren	15
* Reportatge: Alaró, seu de l'Oficina del Reportatge del projecte Leader de la Serra de Tramuntana	13
* Món natural: Agricultura ecològica	16
* Racó d'història: Les festes de Sant Pere	17
* Música	18-19
* Cinèfils: David W. Griffith	20
* Perruqueria: La tendència dels homes	21
* Esports: Futbol	22-23
* Passatemps	25
* Pebre de cirereta	26

TALLER JUAN CAMPINS

SERVEI OFICIAL

RENAULT

Renault recomana lubricants **elf**

AVINGUDA DE LA CONSTITUCIÓ, núm. 36
07340 - ALARÓ

RENAULT
EL PLAER
DE VIURE'LS

TALLER I VENDES
Tel. 51 04 72

NÚM. 2
SUMARI

Edita: OBRA CULTURAL BALEAR
Delegació d'Alaró.

Presidenta:

Carne Bennàssar i Ferragut

Administrador:

Joan Pau Rosselló i Colom

Directora:

Catalina Amengual i Agulló

Revisió lingüística:

Eulàlia Colom i Soto

Redactors/es:

Tomeu Noguera i Vidal

Joan Amengual i Agulló

Mercè Amengual i Agulló

Margalida Simonet i Riera

Francesc Coll i Rotger

Tomeu Simonet i Riera

Julio Raneda i Calvete

Josep Gomila i Benejam

Col·laboradors/es:

Dingú

Miquel Llinàs

Catalina Simonet

Andreu Vidal

Grup Excursionista

Mestresses de casa

Catalina Mª Company

Trencapinyons

Joan Bassa i Vallori

Associació de la Tercera Edat

Joana Gelabert

SAM

Joan Vicens Lillo

GOB - Alaró

Nicolau Fonollar Marcús

Fotografia:

Andreu Quintana

Publicitat:

Pau Rosselló i Homar

Dipòsit Legal: 412-1992

Impremta:

Informacions Llevant S.A.

Passeig Ferrocarril, 1

Manacor

*Els articles signats només expressen
l'opinió dels seus autors.*

EDITORIAL

Des de fa més de dos mesos l'Ajuntament ha organitzat una sèrie de reunions amb les diferents associacions culturals i esportives del poble per tal de pactar entre tots un reglament municipal per atorgar subvencions.

En principi, hem d'alabar aquesta iniciativa, ja que al nostre poble existeix un buit important en aquest àmbit i el fet de voler arbitrar uns criteris per concedir subvencions és una idea positiva.

Ara bé, la finalitat d'aquestes reunions no tan sols es limiten a consensuar un reglament de subvencions, sinó que també es pretén coordinar les actuacions de totes les associacions per tal de dinamitzar la vida cultural del nostre poble. Per aconseguir això els regidors de cultura i d'esports i joventut volen crear una «comissió», integrada per un representant de cada associació, que més a més de proposar el repartiment de les subvencions a les respectives regidories de l'Ajuntament, tenguí la tasca d'impulsar l'activitat cultural del poble.

Fet així, aquesta comissió es pot convertir en una tereseta de les regidories de cultura i d'esports i joventut, posant en perill la independència de les associacions que la conformen. L'única eina existent per crear un fòrum de debat i dinamitzador de la vida cultural alaronera és el Patronat Municipal de Cultura, Esports i de Temps Lliure. I diem «existent» amb tota la intenció, perquè el Patronat, des que es va crear en el Ple de l'Ajuntament el dia 23 d'octubre de 1989, viu oblidat i arreconat ja que no hi ha hagut una clara voluntat de liquidar-lo, i l'oblit i la ignorància són la millor manera de no crear ni mites ni màrtirs.

Un Patronat o Fundació Municipal de Cultura, Esports i Temps Lliure té com a finalitat dinamitzar la vida cultural i esportiva del poble, però també té un pressupost propi, administrat directament per les associacions que el formen i pel seu president, això vol dir que la distribució que pogués fer del seu pressupost no hauria de tenir el vist-i-plau de l'Ajuntament, sense que això impliqui que l'hagués de deixar de banda.

L'aprovació d'un reglament de subvencions no és, però, incompatible amb l'existència i el funcionament d'un Patronat Municipal, al contari, des del nostre punt de vista, reglament i patronat podrien complementar-se sense cap problema. Això sí, quedaria en l'aire la «comissió assessora», de la qual ja hem parlat, perquè senzillament deixaria de tenir raó d'esser.

NOM I LLINATGES	
ADREÇA:	Núm.:
POBLACIÓ:	D.P.:
SUBSCRIPCIÓ ANUAL ☐ 2.200 pts. Alaró	
☐ 2.700 pts. Resta de l'estat	
☐ 4.500 pts. Estranger	
CARTA D'ORDRE AL BANC O CAIXA D'ESTALVIS	
BANC O CAIXA: AGÈNCIA:	
ADREÇA: POBLACIÓ:	
NÚM. C/C: NÚM. LLIBRETA:	
Distingits senyors:	
Els agrairé que, fins a nova ordre, vulguin atendre amb càrrec al meu compte els rebuts que els siguin presentats per l'Obra Cultural Balear - Delegació d'Alaró corresponent a la meua subscripció a la revista Alaró, Noves i parers.	
TITULAR DEL COMPTE:	
ADREÇA POBLACIÓ	
(Signatura)	d. 199

Acord històric sobre l'aigua de la font de les Artigues

Devers les nou i mitja del vespre i amb el Saló de Sessions de l'Ajuntament ple de gom a gom, començà el passat vint-i-cinc de maig una important assemblea de la Comunitat de Regants de la Font de les Artigues.

Els punts de l'ordre del dia eren prou interessants:

-Aprovació del pressupost de l'any 1992.

-Proposta d'acord amb l'Ajuntament per a l'administració de l'aigua de la Font de les Artigues.

-Renovació total de la Junta Rectora.

El secretari de la Comunitat, Jaume Pizà Colom, exposà detalladament el pressupost de despeses previst per engruany que ascendeix a la quantitat de 2.663.000 pessetes. La distribució del pressupost és la següent:

-Sou del siguiuer 1.090.000 pessetes.

-Deutes de reparacions 1.300.000 pessetes.

-Honoraris del secretari 192.000 pessetes.

-Lloguer i llum 56.000 pessetes.

-Altres 25.000 pessetes.

Hem de destacar que aquest pressupost no contempla cap partida per inversions i per tant és el pressupost mínim perquè funcioni la Comunitat.

Una vegada aprovat el pressupost, es va passar a discutir les quotes per a 1992, acordant-se un augment del 150%, és a dir, un regant en dret a 10

Font de Ses Artigues

minuts d'aigua setmanals, de pagar 2.700 pessetes fins ara, en pagant 6.750 pts.

Va arribar el moment d'entrar a discutir la proposta de l'administració de l'aigua de la Font feta per l'Ajuntament, i que, tal com ja adelantàrem en el número anterior d'aquesta revista, consistia en compensar mitjançant un descompte en el rebut de l'aigua pro-

porcional al temps a què té dret cara regant.

Va prendre la paraula Bartomeu Homar Solivelles, propietari de Son Danús, que va manifestar en primer lloc que la Comunitat estava condemnada a arribar a un enteniment amb l'Ajuntament.

En favor d'això argumentà que la Comunitat no tenia capacitat econòmica suficient per fer front a les inversions necessàries per adequar la xarxa de distribució d'aigua a l'actual normativa sanitària.

Ara bé, el Sr. Homar comprenia la discrepància de molts de regants respecte a la quantitat de referència fixada com a cabdal mig de la font (175.000 tones/any) ja que es considera una quantitat molt inferior a la real. Per solventar això Bartomeu Homar proposà que durant dos anys s'instal·lès un comptador a la boca de la Font i un altre a Son Vidal, mentrestant durant aquests dos anys s'acceptarien aquestes 175.000 tones, que serien revisades una vegada que es tenguessin els resultats de l'estudi.

La idea va ésser acceptada per la gran majoria d'assistents a l'assemblea. El batle, també present a la reunió, a acceptar aquesta proposta, consumant-se així un acord que podem qualificar d'històric entre la Comunitat de regants i l'Ajuntament.

**TALLER DE
XAPA I
PINTURA**

GABRIEL JAUME

Telèfon 51 03 71
Pere Sampol de Son Curt, 15

ALARÓ
(Mallorca)

• LYMPHDRAINAGE •

MANUELLE

MACH DR. VODDER

• KOPENHAGEN •

ORIGINALMETHODE
„LYMPHATICA“

ESPERANÇA

TERÀPIA I ESTÈTICA
LINFODRENATGE MANUAL
MÈTODE VODDER

C/ de Sant Roc, núm. 28
Tel.: 51 02 82
ALARÓ (Mallorca)

Un petit parc natural per a Alaró

A començaments d'enguany l'Ajuntament i l'INEM signaren un conveni per tal de dur a terme la realització d'un itinerari ecoeducatiu amb la finalitat de donar a conèixer a l'alumnat de les escoles i al públic en general els valors naturals de la finca pública de s'Olivaret.

Es contractaran dues persones per desenvolupar aquest projecte: en Joan Vicenç Lillo i en Melsion Simonet.

Acabada la primera fase en Joan Vicenç ens conta la feina feta:

«El bosquet que, per manca de toponímia més segura, anomena «S'Olivaret petit» i que és de propietat municipal, es troba al sud de les oficines de les mines lignits d'Alaró. Aquest bosquet és interessant baix del punt de vista botànic i faunístic. Una comunitat vegetal formada per pins, mates, petrelles, mareselves etc. que evoluciona vers l'alzinar, que és la vegetació climàtica d'aquest indret, i que a la part més alta n'hi tenim una mostra ja ben conformada.

La tasca que començarem pel febrer d'enguany, va consistir en dissenyar i construir un itinerari dins el bosc, amb dos objectius bàsics: el primer, que facilités l'accés en aquest medi natural als alumnes de les escoles i a la gent necessitada o interessada vers el coneixement d'un ecosistema silvestre com aquest. Aquest objectiu s'assoleix mitjançant la identificació de les plantes amb cartellots que indiquen el nom vulgar i científic de la planta, cartells al llarg del camí amb informació sobre la dinàmica de successió de les espècies vegetals, l'alzinar, endemismes, plantes medicinals, relació plantes-fauna, erosió, foc, ornitologia, fauna en general, activitats humanes en aquest medi: sitges, forn de calç, caça, etc.

El segon objectiu consisteix en possibilitar el passeig de les persones per un caminó de bosc per fruit de la calma, de les olors del bosc, el cant dels aucells, el paisatge etc. facilitar la lectura d'un llibre, la conversa amb un amic etc. A una segona fase es farien bancs per asseure's i fins i tot cartellots amb poemes d'arreu del món en el seu idioma original.

El que s'ha fet fins ara ha estat obrir el caminó pel bosc, desfer les barres dels caçadors, treure els fems: cartutxos, piles, plàstics etc. arreglar

els arbres i plantes mutilades per tals mal fetes, podar el arbres del costat de l'itinerari i començarem a senyar amb pedra les voreres del caminó. A part com a feina de taller, estan fets els cartells d'identificació de plantes, menjadores d'auells, nius etc.»

L'entrada en vigor del famós decret de mesures urgents sobre el foment de l'ocupació, va interrompre paradoxalment aquest interessant projecte. Esperem que ben prest es torni a reprendre la tasca començada i sigui una realitat aquest petit parc natural alaroner.

Entra en funcionament la depuradora

Quan passam pel tros de carretera que voreja el torrent de Solleiric, entre Alaró i Consell, podem experimentar una agradable sensació inodora que, des de feia anys, no en gaudíem en aquell lloc. Efectivament l'estació depuradora de les aigües residuals d'Alaró va entrar en funcionament dia 3 de maig, començant a omplir-se la primera de les 5 basses de què consta aquesta instal·lació.

El seu funcionament és molt senzill: l'aigua provinent de les clavegueres del nostre poble va a parar a una primera bassa a la que s'asseuen els primers fangs i a la vegada se sembren unes bactèries per accelerar el procés de descomposició de la matèria orgànica que hi ha mescada amb l'aigua. Quan una bassa és plena, l'aigua passa a la següent, millorant progressivament la seva qualitat i nivell de depuració. Així, quan l'aigua acabi per omplir la cinquena bassa (previsiblement serà ja en el mes d'octubre), aquesta aigua serà apta per a regar.

Com a aspectes curiosos, podem destacar que les esmentades bactèries reben el nom tècnic de «bactèries sulfato-reductores», i tenen, entre les seves propietats, la d'evitar que es formi àcid sulfídric, que és el causant de les males olors.

També podem anunciar que a partir de la segona o tercera bassa s'hi pensen sembrar plantes aquàtiques, concretament jacints d'aigua, i, a la darrera bassa, hi podran viure peixos i granots.

Els Cossiers

El proper dia 16 d'agost tots els alaroners tenim una cita ineludible. Després de més de cinquanta anys de no acudir a l'encontre de Sant Roc, uns balladors d'excepció i una dama ressorgiran de la memòria col·lectiva d'un poble que durant segles els bressola. Mentrestant, tot esperant la fita assenyalada, un dia d'entre 365, els cossiers assagen cada dimecres per retornar damunt els seus propis passos, amb l'ajud de Francesc Valldaneras i el suport econòmic de l'Ajuntament d'Alaró i d'altres entitats. El proper número d'aquesta revista inclourà un reportatge sobre els cossiers i farà un recorregut per la seva història.

Jornada de vaga general a Alaró

La jornada de vaga general convocada per les centrals sindicals el passat 28 de maig, va tenir certa incidència en el nostre poble, ja que els treballadors/res dels dos centres escolars, de la fàbrica de calçats de Can Vidal i del supermercat varen secundar la vaga.

roella

Avinguda de la Constitució, s/n.
ALARÓ (Mallorca)
Tel. 51 02 39

papers
i
llibres

Manifest a favor del Parc Natural de la Serra de Tramuntana

La Serra de Tramuntana constitueix l'espai natural més gran i valuós de les Balears. En 80.000 hectàrees hi coincideixen tot tipus de formacions geològiques, comunitats vegetals, espècies animals i un paisatge excepcional.

Igualment la Serra és també un autèntic tresor cultural on s'hi troben elements i conjunts de gran valor arquitectònic, etnològic i històric.

La Serra, però, es troba amenaçada per gran nombre de projectes (urbanístics, d'obres públiques, turístics, etc.) que poden degradar aquest extraordinari espai natural.

Es per això que les entitats i institucions que signen aquest manifest, totes

elles dels municipis de la Serra, reclamen la creació del **Parc Natural de la Serra de Tramuntana**. Aquest Parc ha de contemplar els següents punts bàsics:

- * Ha d'incloure la totalitat de la Serra.

- * Ha de permetre el desenvolupament socio-econòmic i la millora de la qualitat de vida dels habitants de la Serra.

- * Ha d'assegurar la conservació integral dels valors naturals i culturals de la Serra.

- * Ha d'ésser, en definitiva, un Parc que faci compatible la protecció dels valors naturals i culturals amb la quali-

tat de vida dels habitants de la Serra.

Totes aquelles entitats i associacions que vulguin adherir-se a aquest manifest, que es posin en contacte amb la Delegació del G.O.B. a Alaró. Telèfon: 51 01 41.

Entitats i associacions que ja s'hi han adherit:

- Grup Excursionista d'Alaró.
- Secció d'espeleologia del Grup Excursionista.
- Obra Cultural Balear. Delegació d'Alaró.
- Col·legi Sant Felip Neri.
- A.P.A. del Col·legi de Sant Felip Neri.

Materials Construcció

C/. Gómez Ulla, 79 - Tel. 51 00 32
07340 - ALARÓ (Mallorca)

Sol 92

Véns a jugar?

L'Associació Mestresses de Casa d'Alaró, en col·laboració amb el Club d'Esplai «Cercle d'Estudis», organitza activitats d'estiu «SOL 92», jocs, tallers, esports, excursions, treball en grup i repàs, tot a partir de l'observació de l'entorn per potenciar el coneixement del medi.

A TOTS ELS NINS I NINES D'ALARÓ

Dates: juliol i agost

Horari: de dilluns a divendres de 9 h. a 12 h. i de 17 h. a 19 h.

Aquesta iniciativa va néixer amb la intenció de poder distribuir adequadament el temps lliure de les hores d'estiu, dels nins i de les nines del nostre poble. Trencar amb la monotonia, la

«Sol», de Miró

inèrcia d'aquest deixar fer que ens arreplega, envolta i ens embolica a mercè de la calor estacional. Atendre i ocupar-nos dels nins i de les nines que, els seus pares, per raó de feina, no poden entretenir-los. I, perquè no dir-ho, intentar omplir el buit col·lectiu que patim i que ens esgota a causa de voler resoldre individualment tot allò que realment pertany a la col·lectivitat, com és la instrucció, la integració i la participació social dels nostres fills.

La idea d'incloure a tots els nins i a totes les nines d'Alaró, sense exclusió de cap mena, va ser una altra finalitat de la qual es va partir. Intentar rompre una altra inèrcia, imperdonable per molt/es de nosaltres, com on els prejudicis de grup de persones envers unes altres, que ens divideix i ens paralitza.

Preu: 6.000 Ptas.

Informació i inscripció: Joan Alcover

«500 anys d'opressió, 500 anys de resistència»

Amb aquest lema començava la conferència, que va dur a terme a Alaró, Froilán Vitieri Gualinga representant de la Confederació dels pobles indígenes a l'Amazònia Ecuatorial.

Segons Froilán Vitieri Gualinga «els deu pobles que formen la Confederació Indígena no són, com puguin pensar molts de països europeus, una minoria en extinció, gent rara o incivilitzada. Aquestes persones a l'Ecuador, Guatemala, Bolívia, Perú..., representen la majoria».

«El major problema per a la Confederació és la concentració del poder econòmic, ja que només dues mil famílies, a l'Ecuador, gaudeixen d'aquest poder i en conseqüència els pobles indígenes es troben discriminats, expulsats de les seves herències, sofreixen desnutrició i analfabetisme».

La seva visió dels 500 anys del Descobriment d'Amèrica, és crítica i de rebuig. «Diuen que el Descobriment ens va aportar uns beneficis: l'escriptura, una llengua —la castellana— i una religió. Però segons han confirmat histo-

NO A LA CELEBRACIO DEL V^è CENTENARI

riadors actuals, aquells pobles indígenes ja tenien el seu sistema d'escriptura, una religió pròpia i una llengua amb la qual es comunicaven. Llavors, on és el gran servei a la humanitat que es va fer? Ens oposam ls sistemes polítics

dels Governes Europeus, però intentam una unió amb els pobles d'Europa».

Consideren que la destrucció ecològica de l'Amazònia, causada per les multinacionals petrolieres afavoreix el seu procés de desaparició.

Joves pagesos: una espècie a punt d'extingir-se

En Pep Colomar i en Joan Josep, 21 i 20 anys respectivament, són dos joves alaroners que es dediquen professionalment al camp.

Mentre en Pep és l'encarregat de la possessió de Son Grau, en Joan Josep es dedica a exsecallar per allà on els ho demanen.

A la finca de Son Grau, situada a la carretera que va cap a Lloseta, després de les costes de Tofla, en Pep s'esforça en treure endavant les seixanta quarterades que hi ha al seu càrrec.

Mentre un fa feina per compte pròpia, l'altre va a jornals amb un podador veterà, en Guillem d'es Verger, que l'introdueix a les diferents tècniques. Ambdós tenen en comú que intenten viure, o, més ben dit, sobreviure del que dona la terra.

PEP COLOMAR

-Com és, Pep, que et dediques a n'això?

-Si faig feina pel camp és perquè des de sempre m'han agradat els animals, a pics en lloc de sortir me n'anava a Son Fiol on ja en tenia.

-I ser l'amo d'una possessió, com va començar?

-D'això ja fa quatre anys (en aquell moment en Pep sols tenia 17 anys) i la veritat és que no tenc ni idea com va començar.

Si ho vaig agafar fou pels animals, i clar aquests viuen a la terra. Mon pare, encara que és mestre d'obres també li agrada molt el camp. El senyor de Son Grau cercava qualcú per a encarregar-se de la finca i sense adonar-nos ja hi vàrem estar embolicats.

-Econòmicament la feina te dona per a viure?

-No, no, no t'hi pots guanyar la vida. Jo surt endavant perquè visc amb els meus pares i no tenc moltes despeses, m'ajuden en moltes coses.

El que passa és que fas feines, com fer voreres netes, tallar un cimal, un aubó... que t'ocupen molt de temps en

doblers no es veuen. El manteniment d'una finca és molt alt i no pots encomanar les feines a fora perquè els jornals són alts.

-Li veus futur a la teva feina de pagès?

-Encara em queden alguns anys, després supòs que hauré de cercar un altre jornal i això fer-ho com afecció fora d'hores. Ara només queden a les possessions gent d'edat que fa 20 anys que hi són i frissen de jubilar-se. Aguanten de qualsevol manera.

-Explica'ns una mica com és la teva jornada de feina.

-Es un poc difícil de calcular, no tenc un horari, també depèn de la temporada i del temps que fa. El matí i el vespre arreglo els animals, la resta de feines són molt variades.

Pel mig has de tondre les ovelles, en tenc devers cent, a partir del dilluns de Sant Roc recollim les ametlles, encara que cada vegada són més tardanes, i diferents moments de l'any semblen les pastures, dins l'agost ho feim en

eixut i més envant les garbes de civada. La cosa canvia a l'hivern ja que els matins em dedic a caçar. Crec que si ens llevaven la caça encara quedaria manco gent al camp.

-Creus que si s'invertia més en el camp i es canviaven els cultius seria rendible?

-No, ara les possessions que es mantenen són les que el senyor té altres ingressos i en pot invertir a les finques que té. El que dona la terra no basta per res. El manteniment de les finques de muntanya és molt car: si cau un marge ja no l'aixequen.

Això és diferent a les finques del pla.

AMB EN JOAN JOSEP

-I això d'anar d'arbre en arbre, des de quan?

-Des de fa un any faig de podador.

-T'havies dedicat abans a qualque feina de camp?

-Sempre m'ha agradat, i des de que

Pep Colomar

vaig deixar d'anar a l'escola m'hi vaig dedicar. A l'estiu em llogava a tomar ametlles a Son Guitart, per guanyar un duro, i sempre, des que hi ha aquest amo hi he estat molt unit, ara ja fa 9 o 10 anys. Tot el que sé del camp, moltes experiències que he viscut ho he fet allà. L'amo sempre m'ha donat una mà. A l'estiu a collir ametlles, a l'hivern olives, una cosa te du a l'altra si t'agrada el camp.

-Per què ho fas?

-Per a mi és una forma d'espaiar-me, de passar el temps, és molt lliure.

-Com va respondre la teva família davant la teva decisió?

-A ca meva em varen dir que si volia fer de pagès havia d'aprendre a fer les feines ben fetes. Això de «rentar» els arbres, és un art, no és tothom que ho sapiga fer.

-Hi ha qualcú de la teva família que s'hi dediqui?

-El meu padrí, però no va ser a temps d'ensenyar-me, així i tot me'n va xerrar molt.

-Quin procés d'aprenentatge segueixes amb això d'exsecallar?

-Jo a en Guillem d'es Verger ja n'hi havia parlat, i em va dir que si volia me n'ensenyaria. Jo ja tenia una mica de noció, de mirar a un i a l'altre. Vaig començar amb arbres joves, simples i de poca branca. Has d'aprendre a buidar-los, a saber com els has d'aclarir i que els has de eixar vies. Llavors passes a arbres més grossos. Si hi dus gust, anant d'arbre en pots passar molt.

-Quina tècnica emprau?

-Abans es podava amb xorrac, estaven quasi tot un dia amb un arbre, ara anam a lo pràctic i agafam la moto-serra, no és que facem tala perquè t'ellam lo necessari. Això sí, abans no es tallava tant.

Amb la moto-serra et ret més la feina, has d'anar molt alerta i s'ha de ser molt àgil i anar segur damunt l'arbre.

-També empeltau arbres?

-Sí, això de l'empelt és un fenòmen molt curiós, jo no el tenia massa assimilat comparat amb lo de podar que veus com ho fan.

-En què consisteix?

-En principi has de cercar l'arbre

Joan Josep

que estigui a punt per empeltar, li has de trobar la saba i quan aquesta puja per l'arbre és quan el pots empeltar.

Es poden posar mudes que són garrotets. Xapes i els poses dins la pell de la soca o de la branca. Preferiblement que sigui tendre, és més aferradís. També potser un escut (pell d'una tanyada jove): afafes l'ullet d'un arbre jove i el poses a l'arbre que has d'empeltar. Pareix mentida que un arbre que sigui bord o que no faci el fruit com tu t'agrada li posis l'ullet, abans d'esclatar, d'una tanyada jove i canvi de classe, només per un simple escutet de no res, un simple bocí de pell.

-Quan teniu més feina?

-A l'hivern és quan més, sobretot ametllers. Els garrovers i les oliveres per primavera i a l'estiu els tarongers i els llimoners. A vegades l'amo d'una possessió t'encarrega recollir les ame-

tlles.

-Per on vos moveu?

-A Alaró hi ha molta feina. També sortim a fora: Consell, Santa Maria, Bunyola, Santa Margalida...

-Creus que té els anys comptats aquesta feina?

-Un home sempre tindrà la seva noció d'exsecallar, bé o malament. Jo crec que sempre seguirà havent-hi minoria, perquè pagesos n'hi pot haver, però exsecalladors és una feina més especialitzada.

Sempre n'hi haurà, pocs o molts.

-En tens per alguns anys?

-A mi ara per ara m'agrada, de cada dia aprenc més: avui he fet un emplet d'aquest arbre, he exsecallat aquest altre, fas moltes coses noves. I econòmicament és una feina que dóna, hi ha poca gent que es dediqui a n'això.

**Margalida Simonet
Mercè Amengual**

expert

ELECTRÒNICA RUBÍ

C/ d'Alexandre Rosselló, 9 - Tfn. 51 08 11

ELECTRODOMÈSTICS

REPARACIONS

ANTENES

PARABÒLIQUES

PER TOT EL MÓN VENEM EXPERIÈNCIA

ES MAGATZEM C.B.

FERRETERIA - DROGUERIA

Avda. Constitució, 18 - bxs.

CIF. E07177702

Tel./Fax (971) 87 92 12

07340 - Alaró (Mallorca)

De pares i escola

L'escola és un dels llocs més significatius dins les nostres vides. Amb tot i això, que un pensa que és ver, s'ha d'afegir un «ara i aquí» que matisi aquesta afirmació un poc aclaparadora: l'escolarització obligatòria i gratuïta és una conquesta social recent a la nostra terra i a molts de països és encara un somni.

Si els homes i dones som fills dels «ara i aquí» que nodreixen les nostres personalitats, si els anys més tendres són capitals per al futur desenvolupament dels infants, llavors, el temps passat a l'escola pot contribuir poderosament a un creixement harmònic i arrelat -d'una manera oberta, lliure i solidària- en el medi que ens envolta. Tanmateix l'escola, com la família, no és una assegurança de res: pot deformar i destruir també el millor d'una persona.

Per això és important que els pares no creguem que deixant els nins a l'escola ja ho tenim tot fet. L'educació dels hàbits, l'estimulació dels processos d'aprenentatge, de la convivència i dels coneixements, són eines que els nostres cadells necessitaran un dia per a viure en el món. I de tot el que hem dit i més se'n pot adquirir tant a la família com a l'escola; els seus territoris són ben diferents, certament, però així mateix és ver que les fronteres entre ells són de vegades difuses, i els vincles són sovint indestructibles.

Partint d'aquests pensaments, els pares de l'Associació de Pares d'Alumnes (A.P.A.) del Col·legi Públic d'Alaró ens faran arribar mensualment els seus afanys, les seves experiències i opinions, i els seus projectes a tot el poble -destinatari dels resultats de la seva tasca-, mitjançant les pàgines que els oferim des d'aquesta Revista alaronera.

Es temps, idò, d'explicar el que fan i han fet aquest curs que ja s'ha acabat. Per a dur a terme la seva feina, l'APA s'havia organitzat en dues Comissions de treball: la del Menjador i la d'Activitats Extraescolars. Els membres de la C. de Menjador, els artífex d'aquest servei amb el recolzament entusiasta del personal de cuina i de menjador, destaquen tant l'acurada elaboració dels menjars amb productes naturals com el vist-i-plau del Servei de Promoció de la Salut del Consell Insular, des del punt de vista nutritiu. Els al.lots i les seves famílies, per l'altra banda,

Col·legi Públic Sant Bartomeu

l'han donat ja amb la seva assistència: començaren a prop de 25 alumnes i se'n feren finalment menús per a 40. Quan dic això, els ulls de les nostres interlocutores llueixen amb la mateixa il·lusió pintada en els ulls dels infants.

La Comissió d'Activitats Extraescolars, ha fet un balanç força positiu pel que fa a l'ampli ventall d'ofertes pels al.lots, malgrat que l'èxit hagi ofegat les possibilitats de determinades activitats per mor de la massificació.

Pel curs vinent, amb empena renovada per la incorporació d'un grapat de pares dins la Junta Directiva de l'Associació, volen millorar els serveis i afegir-n'hi d'altres: el menjador comptarà amb un reglament de funcionament, i l'educació dels hàbits guanyaran en dedicació. La Comissió d'AA.EE. tindrà a l'abast un major nombre d'activitats (des de l'hora del conte a futbol, ceràmica, teatre, mecanografia, informàtica...), que a més de proporcionar esbarjo pels al.lots, complementen de fet la feina duita dins les hores lectives. Per evitar els problemes derivats de la massificació patits en aquest darrer curs, les activitats s'organitzaran per cursos.

Es crearà la Comissió d'Informació, que rebrà la informació de les diferents Comissions i de la Junta Directiva i es responsabilitzarà de les comunicacions de l'APA envers l'escola, els pares, el

poble i les institucions. Així mateix, hi haurà una Comissió de Festes encarregada de preparar actes de tipus festiu, que podien ser les festes de les quatre estacions, el fi de curs, acampades de pares i fills, i un llarg etcètera.

El finançament de l'Associació i les seves tasques compta amb les quotes dels socis, i les activitats extraescolars es cobreixen amb mòdiques quotes trimestrals i per família. En el menjador continuarà regint l'actual criteri de venda de tiquets per menús, que és prou eficaç. Els llibres de contabilitat, ens diuen, estan a disposició dels associats. A més, aquest proper curs 92/93 entrarà en vigor la Reforma Educativa, donada la importància del tema, l'APA dedicarà una especial atenció a aquest afer.

Per acabar i en poques paraules: un caramull de coses a fer i d'hores de feina d'unes poques persones, dels beneficis de les quals gaudiran tots els al.lots i els pares. Les responsabilitats d'aquests darrers no s'acaba a la porta de l'escola, sinó que, travessant les dites portes, hom pot trobar -entre d'altres- el plaer del treball comunitari i compartir els resultats. Els nostres fills, sens dubte, ens ho agraïran.

Julio Raneda

Com a penyora santa duré jo sempre el teu record...

La realitat, el fet, és que ja no podem gaudir positiu que tenia la senyora Pilar: bondat, ànims de servir i d'ajudar, altruisme...

Jo, foraster a Alaró, vaig trobar sempre les portes de ca seva obertes, vaig captar els seus valors humans i li estaré per a sempre més en deute: com que dels serveis que me feia hi havia, a més de la part mesurable i avaluable, una altra no indemnitzable dinerària, en descàrrec de la meua consciència i en pagament d'un deute o

obligació moral, com una necessitat espiritual meua, ho tenc que manifestar.

He plorat (com tantíssimes persones no familiars) la seva mort, materialment, a llàgrima viva; i la motivació tal volta no sia sols pels seus valors humans i personals sinó també pels sentiments de indefensió que a un li causa aquesta llei de la mort especialment quan afecta a persones joves i, en aquest cas, per allò inesperat (llei divina, i cruel a la vegada, que per altra part si és justa ho és sols per la seva

universalitat).

Jo rest amb aquests sentiments de respecte, amb un buit moral que ens causa la seva falta, a la vegada que record el que diu el poeta:

mon cor t'enyora: sobre la terra impura, com a penyora santa, duré jo sempre el teu record...

Joan Bassa i Vallori
Primavera 1.992

En un petit país africà...

En el petit país africà de Tranquil.landia, els destins del qual regeix la dinastia «FILI» de la Tribu «MANGUI», conegut internacionalment per l'eslogan «Aquí no passa res» existeix des de fa temps la R.T.V.T. (Radiotelevisió de Tranquil.landia), iniciativa popular d'un grup de ciutadans preocupats per la informació i formació dels seus conciutadans, i que mai no han rebut ajuts d'institucions públiques o privades vista la independència que ha demostrat en tot moment i essent els seus principis bàsics la informació objectiva i la defensa a ultrança de la llibertat d'expressió.

A rel de les darreres protestes populars provocades per les mesures econòmiques i socials propiciades pel Govern de Tranquil.landia i davant el silenci dels mitjans oficials i oficiosos del Govern, R.T.V.T. va permetre que els sindicats i associacions participassin en els seus programes, a

més a més el dia de la vaga general i com a mostra de solidaritat amb les reivindicacions vatallar les seves emissions en el moment d'emetre el capítol 3.250.524 del «culebrón» «Excursió i sopar». Finalment es va negar a repetir la notícia que havia confeccionat el Govern i que deia que la vaga no havia tingut la menor incidència.

Davant la ferma actitud de R.T.V.T. el Govern de forma immediata va ordenar la suspensió de tots els programes informatius i en el seu lloc va decretar la reposició dels primers 3.250.524 capítols del «culebrón» «Excursió i sopar».

Aquesta revista vol mostrar la seva més absoluta solidaritat amb la postura dels professionals de R.T.V.T i al mateix temps demostrar la seva repulsa davant l'actuació del Govern.

Nicolau Fonollar i Marcús

FERRETERIA D'ALARÓ DROGUERIA

Dr. Jaime Colom, 38 - Tel. 51 04 86
ALARÓ (Mallorca)

BAR RAMON
HAMBURGUESERIA

C/ Can Ros, 11
07340 - ALARÓ

Tel. 51 02 00

Alaró, seu de l'Oficina del Reportatge del projecte Leader de la Serra de Tramuntana

Durant els anys 1992 i 1993 es durà a terme a la Serra de Tramuntana un projecte de desenvolupament rural amb l'ajuda de la Comunitat Europea, mitjançant el programa LEADER. Per conèixer una mica en què consisteix aquest projecte hem conversat amb el gerent del mateix, el Sr. Francesc Blasco, que ens ha informat extensament.

-Com s'han organitzat els ajuntaments de la zona?

-Es reuneixen en assemblea els 19 batles i elegeixen democràticament la junta rectora de 10 membres. Aquesta Junta està formada pel batle d'Alaró com a president, el de Valldemossa, com a vicepresident, el de Selva, com a secretari, el de Deià, com a vice-secretari i per 6 vocals més.

Per resoldre les qüestions urgents es reuneix setmanalment el Consell Assessor format pel President, Vicepresident, Secretari i el Gerent. El càrrec de President és rotatori, un any el batle d'Alaró i un el de Valldemossa.

De moment la seu provisional és a l'Ajuntament d'Alaró on es poden dirigir per demanar més informació de 9 a 14'30 h. tots els dies feiners.

-Quines accions concretes pensen promoure dels del LEADER?

-Es pretén ajudar a particulars, cooperatives o associacions a dur a terme activitats dins aquests tres sectors: turisme rural, ajudes a les petites i mitjanes empreses i a l'artesania, i comercialització i promoció dels productes de la zona.

Les accions que es pensen posar en marxa són:

- Assistència tècnica.
- Adequació per instal·lacions turístiques (turisme rural).
- Recuperació de camins a peu i miradors turístics.
- Oficines d'informació, difusió i venda de productes de la zona.

Panoràmica de la Serra de Tramuntana

-Adaptació d'explotacions agrícoles per prestació de serveis.

-Ajudes per la conservació del paisatge i medi natural.

-Ajudes a petites empreses industrials i artesanes.

-Ajudes per empreses de productes ecològics.

-Aprofitament i transformació de

plantes amb molt de valor afegit (oli d'oliva i vinya malvasia).

-Participació a fires.

Segons el gerent la intenció del projecte és promoure un tipus de desenvolupament econòmic en harmonia amb la conservació de la naturalesa, donat que la Serra de Tramuntana és un espai natural d'extraordinari valor ecològic.

Es pretén mantenir converses amb el GOB a fi de consensuar el tipus d'actuacions que volen dur a terme. Recorden que el GOB està fent una campanya per a la declaració de Parc Natural de la Serra de Tramuntana.

-Quines ajudes es poden aconseguir amb el LEADER?

-El cost total del projecte LEADER presentat és de 900 milions de pessetes, dels quals 299 seran aportats per la CEE, 155 els ajuntaments, 175 la Co-

munitat Autònoma i 270 milions els particulars que hi participin.

Tots els particulars o associacions que s'hi vulguin acollir hauran de presentar les seves propostes segurament entre els mesos de setembre i octubre. Durant el novembre, l'Assemblea d'ajuntaments decidirà les ajudes que es concedeixen i el mes de desembre es formalitzaran els contractes amb els que hagin obtingut ajuda.

Les ajudes són d'un 35% del cost total en el cas de particulars i del 40% en el cas de cooperatives o associacions.

Aquesta quantitat no podrà ser mai superior als 20 milions de pessetes.

En el moment de firmar el contracte s'entregarà un 40% de l'ajuda a canvi

d'un aval bancari i la resta quan s'hagi acabat l'actuació. Tindran un plaç d'un any per dur a terme el projecte i es podrà allargar el termini si hi ha un motiu justificant. Si no ho duen a terme hauran de retornar el 40% inicial. També es comprometran a mantenir l'activitat durant 5 anys com a mínim.

Municipis que formen part del leader de la Serra de Tramuntana

L'objectiu 5 B

La Comunitat Econòmica Europea està formada per països amb uns nivells de desenvolupament i de riquesa molt diversos. Així mateix, dins cada un dels estats membres hi ha una forta diferenciació entre unes regions i unes altres i fins i tot entre comarques.

Amb la intenció d'anar acostant el nivell de vida dels ciutadans de les diferents zones, la CEE ha creat el que es coneix com a «Política Estructural Comuna». Aquesta política ha definit 5 objectius d'actuació i ha dividit el territori de la Comunitat en zones, en funció de les seves necessitats. En concret la zona de la Serra de Tramuntana i l'illa de Menorca han quedat entre les que s'han de beneficiar de l'objectiu 5B: **foment del desenvolupament de les zones rurals.**

Entre altres beneficis, les zones incloses en l'objectiu 5B es poden mancomunar per organitzar accions que fomentin el seu desenvolupament. Si ho fan així reben ajudes de la Comunitat

Europea.

Aquest és el cas de la Serra de Tramuntana. Els deu ajuntaments ubicats en aquesta zona (veure mapa) s'han organitzat i han presentat un projecte que ha estat aprovat. Durant els anys 1992 i 1993 rebran les ajudes per dur a terme el projecte.

A part del LEADER, dins l'àmbit del programa de l'objectiu 5B, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears té programat un pla de desenvolupament de les zones rurals amb un pressupost de 5.000 milions de pessetes en ajudes a les explotacions agrícoles i ramaderes, a l'agroturisme i turisme rural, a la rehabilitació de vivenda rural, a l'electrificació i asfaltat de camins... Per obtenir aquestes ajudes s'han de dirigir a la Conselleria d'Agricultura i Pesca del Govern Balear.

Hi ha una coordinació entre les ajudes que concedeix el Govern Balear en el programa 5B i les del LEADER a fi de no duplicar les actuacions.

Josep Gomila

El LEADER a Europa

Nombre de projectes per països:

Bèlgica	2
Dinamarca.....	1
Alemanya	13
Estat Espanyol.....	52
França.....	40
Grècia.....	26
Irlanda	16
Itàlia.....	28
Luxemburg.....	1
Països Baixos.....	1
Portugal.....	20
Regne Unit.....	13

TOTAL CEE..... 213

Carta a Alaró, noves i parers La bicicleta i el tren

Que les necessitats de transport augmenten a mesura que la nostra civilització avança és un fet tan evident com el que cada dia estam a un món més contaminat.

A Mallorca més de la meitat de la població viu a Ciutat, que concentra més del 80% de serveis, però no és una ciutat que convidi ciutadans/es a quedar-s'hi quan tenen l'oportunitat de fugir. D'allò que es tracta és de quina manera es pot fugir de Ciutat contaminant el menys possible, i ens adonam que les facilitats per no contaminar són molt poques.

La gent que vivim en els pobles, de cada veim com més es necessita anar a Ciutat, i que els doblers que s'inverteixen per facilitar el transport són sempre en carreteres i autopistes, perquè tothom pugui comprar i utilitzar cotxes -quan a les Illes tenim l'índex més elevat de vehicles per càpita de tot l'estat-.

Unes quantes persones interessades en un transport públic, seriós, còmode, ràpid i eficient, interessades sobretot en

el transport per ferrocarrils, també som amants d'anar amb bicicleta, per com és de net, saludable, respectuós amb el medi ambient etc... però tenim un problema que no tenen altres països europeus o de la península, i és que no podem utilitzar el tren juntament amb la bicicleta, i d'aquesta manera superar en molts de casos els avantatges dels cotxes sense haver de tenir la mala consciència d'embrutar l'aire que respiram.

A Mallorca, fa anys era possible fer aquesta combinació: anar de Ciutat a un poble o viceversa, per qualsevol motiu, amb tren i bicicleta. En l'actualitat coneixem prou exemples arreu, de transports públics i privats on es facilita la utilització d'aquest vehicle personal a través dels seus serveis de tren i bus. Ja estam que els serveis privats ademeten bicis (pagant!) perquè els és negoci; ara bé, com que l'empresa pública no té cap exigència per part de les institucions perquè sigui eficaç i útil...

A ca nostra cal que FEVE torni a autoritzar el transport de bicicletes el qual

va ésser anul·lat aprofitant la supressió del servei i mercaderies.

Per completar-ho també correspon pensar amb un aparcament per bicis a cada estació, sobretot per la gent que es desplaça des de punts enfora de l'estació, més en concret la gent de Consell i Alaró.

Demanam per tant a les autoritats i entitats que hi tenguim responsabilitat i la mateixa direcció de FEVE, que tenguim en compte aquesta situació i que facin el possible per optimitzar aquest transport públic.

Atentament signen l'escrit catorze persones habitants de les poblacions de Binissalem, Campanet, Sta. Maria, Alaró i Palma.

NOTA DE LA REDACCIÓ: L'exposició de pintura del 30 d'Abril al 6 de Maig de què parlàrem al número anterior va ésser organitzada per Yvonne Brill, i no per l'Associació de mestres de casa.

CAN TIU

Bar - Restaurant

DIMECRES TANCAT

C/. Petít. 11
Tel. 510148

ALARÓ
(MALLORCA)

Restaurante Bearn

(Dimarts tancat)

Avda. de la Constitució, 40
Telèfon 87 92 92
ALARÓ (Mallorca)

Agricultura Ecològica

ORÍGENS

L'agricultura ecològica neix quan es comencen a observar els errors de l'agricultura intensiva. Persones que treballen la terra o en relació a ella —agricultors, agrònoms, bidlegs, microbidlegs— veuen i reconeixen els efectes destructius d'unes pràctiques que maten la terra i creen una forta dependència de productes externs al camp. Són persones conscients, que no consideren la natura com un enmig al qual dominar, sinó que la converteixen en la seva aliada més gran. Així doncs, l'agricultor ecològic entén la vida com un tot, coneix i estima la seva terra i la respecta com es respecta a ell mateix: sap el que fa i ho fa bé. La seva tasca és plena de sentit, amb ella aconsegueix una terra fèrtil i unes plantes sanes que produeixen aliments gustosos i sans.

MITJANS

L'agricultura ecològica es basa, sobretot, en el manteniment de la fertilitat de la terra afavorint la formació d'humus. Per aconseguir-lo s'ampara en diverses tècniques. Podríem anomenar la rotació de cultius segons els elements que les plantes prenen o deixen a la terra i que ajuda a trencar els cicles de les plagues. També és important no alterar l'estructura de la terra, ja que només la capa superior és fèrtil. Per això, la terra s'ha de remoure sense capgirar-la mitjançant eines lleugeres i que no la voltegin. Així evitarem fer pujar a la superfície de llavors de plantes que estaven en estat latent en capes més profundes.

Cobrir la terra amb palla, altres restes orgànics o fins i tot amb pedres ens ajuda a mantenir la humitat (molt important en un clima on l'evaporació és més gran que la precipitació d'aigua), a protegir la terra dels canvis de temperatura i a ofegar el creixement de les herbes que no volem, al mateix temps aconseguim un adob de superfície. Com més lleuger i tosc sigui el material, més gruixuda serà la capa.

Els adobs verds són plantes que cobreixen el camp entre dos cultius i aju-

den a evitar l'erosió. S'escullen plantes que aportin a la terra els elements que li falten (p. ex. lleguminoses pel nitrat), que asfixien altres herbes que no volem (p. ex. tagetes minuta per eliminar la grama del nord) o per aconseguir matèria per fer un acoixinat.

Totes les restes orgàniques no contaminants es poden amuntegar per elaborar «mantell» (compost). Hi ha qui segueix unes normes rigoroses en la seva composició i en el tamany dels restes, hi ha qui els tira despreocupadament en un munt. Aquest ha de tenir un volum suficient en un temps no massa llarg (es proposa una base de 2 x 3 mts. i 1'5 mt. d'altària per a que abasti temperatures altes i fermenti). El compost, quan és fresc es pot utilitzar com a cobertura i quan és madur es pot enterrar.

L'agricultura ecològica respecta la natura i els seus cicles. L'agricultor troba en ella un ritme propi de feina i de repòs en un món complex que ell coneix bé. La interacció entre plantes i animals, entre les diverses plantes, entre les fases d'activitat i de repòs, enriqueix la terra i permet no passar a dependre en excés de forces externes al camp. És convenient el cultiu de varietats autòctones, adaptades i resistents a plagues i clima i que són apreciades en els mercats locals.

A l'Orient s'han vingut utilitzant, des de temps immemorials, unes paraides que permeten aprofitar al màxim un espai petit. El que es fa és recobrir la parada amb fems o amb compost i es cava a soles, posant la terra que es treu del primer dins el segon i així successivament. Hem d'evitar trepitjar-la per mantenir la terra flonja. Avui a Mallorca hi ha una experiència molt positiva que ha partit dels coneixements clàssics sobre el tema.

PER QUÈ EVITAR ELS PRODUCTES QUÍMICS DE SÍNTESIS

1. Com adobs

L'estructura química d'aquests adobs és diferent de la dels naturals. La seva utilització suposa esterilitzar la terra i passar a dependre'n per aconse-

guir unes plantes malaltisses que requereixen grans quantitats de plaguicides. Es crea així un cercle viciós.

2. Com plaguicides i herbicides

Amb ells moren plagues, herbes i també tota forma de vida que podria ser útil a l'agricultura. Apareixen noves plagues resistents i que no són controlades pels seus depredadors, que han desaparegut. Així s'han d'utilitzar cada vegada amb més freqüència plaguicides més i més forts i més i més ineficaços.

3. El producte final

Amb els productes químics s'aconsegueixen uns aliments d'un tamany regular, d'aspecte agradable i d'un valor nutritiu decreixent.

Al menjar-los ingerim també part dels productes químics utilitzat per cultivar-los, uns d'ells cancerígens, altres mutagènes, altres al·lèrgics. L'augment del càncer ha d'estar paral·lel a la utilització de derivats del petroli.

RENDIBILITAT

Es pot viure de l'agricultura ecològica? Uns dels atractius més grans de la utilització de productes químics de síntesi és el benefici que es pot aconseguir a curt termini. Amb una certa inversió (quantas vegades subvencionada!) s'aconsegueixen productes atractius i que es valoren en el mercat (almanco de moment). Però, alerta, produir-los resulta cada pic més car i cada pic ho serà més, la utilització de productes de síntesi suposa una gran despesa d'energia i d'aigua, ambdues cada vegada més cares. El mercat, i concretament el mercat europeu, està saturat de les mateixes fruites, les mateixes verdures, els mateixos productes dels quals el consumidor ja comença a desconfiar, perquè comença a entèmer-se del perill que suposa per a la salut menjar productes semi-químics. El mercat europeu és deficitari en productes fiables, fets per persones fiables i independents, que no s'hagin de sotmetre a les instruccions —i als preus— establerts pels grans grups de comerç, productes fets per veritables professionals.

Trencapinyons

Les festes de Sant Pere. La recerca de la pròpia identitat

A partir de la Conquesta de Mallorca pel rei Jaume I, a les principals alqueries es varen edificar esglésies, al voltant de les quals es varen anar configurant moltes de les actuals viles. Aquest és el cas de la primera unitat de població que va aparèixer com a Alaró, situada a Los Damunts.

L'any 1238, després de ser elegit i consagrat el primer bisbe de Mallorca, la diòcesi s'independitzà, no és, això sí, depenia de la Santa Seu. Va ser l'any 1248 que el papa Innocenci IV, amb la seva famosa butlla, va posar sota la seva protecció i la de Sant Pere totes les parròquies de Mallorca amb les seves propietats. En aquest document, hi figura l'església de santa Maria d'Alaró, situada a la part alta de Los Damunts. També situada a la pl. del Lladroner, hi va haver una segona església. No queden restes a cap de les dues.

La festa de sant Pere, tenint en compte aquesta referència històrica puntual, tant ens pot recordar l'esmentada protecció papal com l'entrada del solstici d'estiu.

De tota manera, cal dir que l'església ha aprofitat des de sempre els esdeveniments cíclics que l'home i la dona ha tingut i té com a punts orientatius per comptabilitzar el temps, desconegut i inaccessible, i que en un principi es varen anomenar festes paganes.

Però les festes de sant Pere són populars i tradicionals, cosa que es manifesta a través dels jocs que s'hi organitzaven: cucanyes, corregudes de cintes, carreres de joies, volada d'estels,...

I des de la perspectiva pagana i eclesiàstica, el nucli alaroner de Los Damunts ha mantengut i manté el desig de continuar la seva celebració, que durant anys ha estat possible gràcies a l'esforç i a la dedicació de molts de veïnats, com en Toni Coix, en Perico Pua, en Jaume Vensiu, na Maria Xinxà, en Joan Recó, en Miquel Cartes, en Toni Cacuetero, en Sebastià Plora, na Magdalena Magranó, en Mi-

Veïnades de los Damunts. Na Maria Xinxà i Na Margalida i Na Francisca Barram

Panoràmica de la Pl. de Cabrit i Bassa, antigament del Lladroner.

quel Cumuner, en Joan Cassulí, en Pedro Nyicó, na Coloma Binassalemera, na Catalina Pixedis, na Sabi, na Maria de cas Coix, en Paco de can

Roua, en Joan Loi, na Joana Papassa, en Paco de son Fuster,... i tantes altres persones.

La redacció

Rock 92

Camp de Futbol de Lloseta, dia 12 de Juny

En primer lloc actuaren els manacorins Rotsdai, que tenen editat un senzill amb dos temes, Como ninguna i Blues. Començaren després de sofrir certs problemes de so i quan encara hi havia poca gent. Tocà un bon nombre de temes, inclosos els del senzill i una versió del Rock in The Free World Young.

Els Ocults es presentaven a Mallorca després d'una llarga absència. Feren ballar el públic amb la seva música, que cada vegada sona més a Ska, deixant de banda aquell rock del principi (evolució i comercialitat).

Se'ls notà l'accent de la seva estada a Barcelona i, com podeu imaginar, no va faltar el Pa amb Oli nacional.

Després d'ells pujà a l'escenari Harmònica Coixa Blues Band, amb certs canvis dins la formació, però que no afecten el so del grup. A la veu s'alternaren Victor Uris i Pep Baño, que retornà al grup, i que donà el seu toc especial damunt l'escenari. Com ens tenen acostumats, tocaren versions de blues clàssics i temes propis. Casualitat i experiència d'una banda formada ara fa prop de deu anys.

Els darrers en tocar foren Los Rebeldes de Carlos Segarra, que va tenir certs problemes amb el seu micro. Varen ser els qui més animaren el públic fent un repàs per tota la seva discografia. Tocaren Mediterráneo, Tiempos de Rock'n'Roll... i el Summertime Blues d'Eddie Cochran.

Tomeu Simonet

Tirant de Rock

Camp de Futbol de Son Malferit, dia 22 de Maig

En un principi aquest macroconcert s'havia de celebrar al velòdrom del Palau Municipal d'Esports. Però els organitzadors i l'Ajuntament de Palma així com el director del recinte no arribaren a un acord monetari. 48 hores abans de la celebració del concert, es decidiren pel camp de futbol de Son Malferit, a la Soledat.

A l'exterior del recinte, un cartell ens avisava de la no presència d'Elèctrica Dharma, un dels grups amb més història del rock català, per problemes que no tenien res a veure amb l'organització.

El Tirant de Rock començà amb prop d'una hora de retard, quan ja eren les deu del vespre. El primer grup que actuà fou La Fosca, que va tocar temes del seu primer disc de llarga durada i els temes que conformen el seu darrer senzill, Exode i Estimar i partir.

Acabada la seva mitja hora d'actuació, que era el temps amb què comptava cada grup, tocà Kitsh. Era la seva primera actuació a l'illa. És una banda jove però madura, que fa un rock dur i potent que deriva cap a unes melodies més bé pop.

Després d'arribar l'actuació de Tancat per Defunció, que va fer el possible per animar amb el seu pop-rock i lletres picants al públic.

Aquest grup actuarà d'aquí poc temps amb altres grups com Duncan Dhu i la cantant Luz Casal al Central Park de Nova York.

Tots Sants oferí una altra bona actuació, davant un públic que segueix el grup d'actuació en actuació. Sonaren els

BAR LA GRANJA

BERENARS - TAPES VARIADES
DINARS I SOPARS PER ENCÀRREC
MENJADOR PRIVAT

*Avda. Constitució, 39
07340. ALARÓ*

Tel. 510248

Forn Nou

PASTISSERIA

Joan Alcover, 35

Tel. 51 03 13

ALARO (Mallorca)

temes més coneguts, que feren botar el públic, com Ca de Bou. La majoria de seguidors de Tots Sants esperam que el llarga durada surti al mercat el més prest possible.

Per acabar el Tirant de Rock, actuà Sangtraït, que gairebé repetiren el concert del Rock Viu. Canya per un tub!

Cal dir que les actuacions dels quatre primers grups fou enregistrada i la de Tancat per Defunció i Tots Sants es va retransmetre en directe per tot Catalunya a través de les càmeres del Canal 33.

Tal vegada l'organització esperava molt més públic, així ho pareixia pel muntatge de focus instal·lats per tot el recinte i per la quantitat de seguretat. Així i tot els assistents estigueren a l'altura dels grups i aquests a la del públic, un públic més bé jove que ondejava centenars de banderes.

Tomeu Simonet

Fires i Festes

Manacor 5 de juny

Foren sis els grups que actuaren aquella nit. La majoria de grups manacorins. Diferents grups i diferents estils. Hi hagué des de pop-rock a heavy-trash. Potser els més coneguts eren els Tots Sants, així ho va parèixer amb la reacció del públic durant l'actuació del grup. Cal dir que Trance (heavy trash) està format per dos joves manacorins residents a Barna i per dos joves catalans, que havien vingut a realitzar una mini-gira per Mallorca.

Com podem veure a Manacor l'afició rockera és gran. Varis d'aquests grups tenen entitats senzill o llarga durada, com Rotsdai, Tots Sants, Set i Mig...

A principis d'any va sortir un fet a Mallorca anomenat Rock House, amb entrevistes, partitures, concerts, etc... amb bona impressió i gratuït. Si voleu més informació, participar-hi o que surti el teu grup, telefonau: 82 23 16 (de 17 a 20 h.).

Tomeu Simonet

Concert de la Coral Col·legi Sant Bartomeu

El passat dia 18 de Juny va tenir lloc a l'Església d'Alaró, un concert de la Coral Col·legi Sant Bartomeu. La Coral dirigida per Lluís Forteza interpretà un total de quinze cançons, entre les quals destacarem: Pujarem dalt dels cims, Dins la fosca, Abril, Maig i Juny; Cada dia surt el sol... L'esmentada Coral està formada per una quarantena de nines i nins del Cicle Mitjà i Superior del Col·legi Públic de Sant Bartomeu. Un cop acabat el 8è curs elles i ells poden formar part de l'Orfeó si així ho desitgen. Des d'aquí volen encoratjar aquests nins i nines perquè segueixin endavant deleitant-nos amb els seus dolços cants.

Tintoteria i bugaderia SA NETEJA

C/ de Sant Roc núm. 52
07340 - ALARÓ
Tel. 87 91 84

MESÓN GALLEGO BAR-RESTAURANT

ESPECIALITAT EN MARISC

Can Ros, núm. 4
Tel. 51 00 56

ALARÓ
Mallorca

David W. Griffith: el naixement del llenguatge cinematogràfic (I)

*Fotografia de la revista
Hollywood. Cartell de THE
BIRTH OF A NATION*

David W. Griffith va néixer a Kentucky, fill d'una família adinerada venuda a menys i plena de prejudicis sudistes, cosa que condicionà la seva obra cinematogràfica. El seu pare, coronel de l'exèrcit confederat, influí notablement en el seu caràcter infonent-li un caire romàntic i exaltat que es deixà traslluir en moltes de les seves obres, però que alhora quedava amagat sota una genialitat innata pel cinema. Així s'explica el contrast, fins i tot en els seus millors films, entre la rígida disciplina formal i l'absència de fre en els aspectes sentimentals.

Essent un dels més grans directors de cinema, inicialment el rebutjà atret per la vocació d'escriptor. Quan decidí acostar-s'hi va ser només amb la idea de passar una etapa més cap a la seva carrera d'escriptor, cosa que en realitat no fou així, ja que es dedicà sempre a dirigir.

En la seva producció cinematogràfica podem distingir tres períodes: l'aprenentatge, la maduresa i la decadència.

L'aprenentatge (1908-1914). En aquells anys, els films eren molt limi-

tats tècnicament, ningú no defugia l'estructura establerta: càmera fixa, no tallaven les escenes, pel·lícules d'una sola bobina,... Griffith, que aleshores treballava per a la companyia Biograph, no es limità a seguir l'estructura clàssica, la seva intuïció el portà a descobrir la càmera com a instrument dramàtic i l'us de les seves possibilitats en l'articulació d'un llenguatge cinematogràfic. Arribà a la conclusió que càmera i pel·lícula són les principals eines del cinema, molt més que l'actor. La unitat cinematogràfica és el pla; una sèrie de plans constitueixen una escena; una successió d'escenes, una seqüència; i una sèrie de seqüències, el film. Durant aquests anys a la Biograph realitzà unes 400 pel·lícules d'una sola bobina i revolucionà la tècnica cinematogràfica.

La maduresa. (1914-1917). «The Birth of a Nation» marcà l'inici de la seva etapa madura en el cine. Davant la invasió de films europeus, que tènicament eren més evolucionats i ja es feien amb 3 i 4 bobines, Griffith deixà la Biograph al final de 1913 i comprà els drets de *The Clansman*, famosa

novel·la, per convertir-la en guió cinematogràfic i poder dirigir-la a la seva manera. Invertí en el projecte tot el que tenia, fins i tot va contreure deutes econòmics, i s'encarregà de gairebé totes les tasques, no només de les pròpies de la direcció, sinó també de les de la producció. Després d'assajar durant diverses setmanes, el rodatge s'allargà encara 9 setmanes més, cosa totalment inusual a l'època.

El resultat fou una pel·lícula de 12 bobines, sobre la qual els productors de l'època, amb una manca total de visió, auguraven, abans de l'estrena, que seria un fracàs rotund quan en realitat va ser un dels més grans èxits de la història del cinema, tant que Thomas Dixon, autor de la novel·la, s'hi entusiasmà de tal manera que li proposà de canviar el títol per considerar-lo impropri d'una obra tan gegantesca i extraordinària, li proposà que la titulàs «El naixement d'una Nació».

Els directors de cine s'han beneficiat de la influència exercida per aquesta pel·lícula i, podríem dir que gran part del progrés cinematogràfic es deu als resultats que Griffith aconseguí amb aquesta obra mestra.

Aquesta pel·lícula només té un punt negre: el menys preu cap a la raça negra, aspecte que ja va moure polèmica a l'època. És on apareix clarament l'educació sudista que Griffith havia rebut.

El film constitueix un document persuasiu de la inferioritat de la raça negra i és un intent de justificar l'aparició del Ku-klux-klan i de retornar a l'ordre establert d'abans de la guerra de Secesión.

Posteriorment, Griffith fou conscient de l'abast que havien assolit els seus principis i provà de posar-hi remei en un film posterior, on un soldat de raça blanca besa un altre soldat de raça negra que està ferit, però el mal ja estava fet.

J.P.

La tendència dels homes a la perruqueria. Ells també són clients

Fa un temps que els homes s'haurien mort abans d'entrar a un saló o de dur modes de colors. Aquells dies obscurs han passat. L'home dels 90 té estil i una seva interpretació de la moda i del seu cabell, ells tenen cura cada vegada més de la seva imatge personal. Ara ja hi ha un important mercat de pentinats i de cosmètics per a homes.

La tendència en pentinats per homes és la següent: curt, lliure i versàtil. Ells volen cabells sans, nets, pentinats bons de dur, sense complicacions i que es puguin controlar ells mateixos, i a més productes acondicionadors i gels que siguin inofensius al medi ambient.

Avui en dia ja no es veuen llargues cabelleres penjant sense cap forma. La proporció és important. Ara el cabell és llarg a la zona superior i més curt a la nuca i laterals, i no a l'enrevés, curt a dalt i laterals i llarg a la nuca. Això ha quedat desferrat. I mai una massa de cabells sense forma ni estil.

Les coes recollides a la manera de Karl Lagerfeld poden lluir-se bé, però no en caps calbs! Si les entrades són pronunciades la nova directriu és lluir-les amb orgull, mantenint-les curtes o assajant un estil romà, el del Cèsar, amb el cabell pentinat cap a davant.

Elvis Presley, el rei del «rock and roll», segueix viu, igual que en James Dean. Les patilles vénen i se'n tornen, però l'estil és tan contemporani avui en

dia com els fabulosos cinquanta amb el cabell llarg a la zona superior, mantingut amb gels o cremes perquè l'acabat

sigui polit i il·lustrós.

Fins el proper número i bon estiu!

Miquel Llinàs

J. Simonet Vidal

AGENT CORREDOR D' ASSEGURANCES

Avda. de la Constitució, 23 - 07340 ALARÓ

Tel. 51 02 08 - Fax 87 91 60

Futbol

Acabada la lliga 91-92 per tots els equips alaroners, i per falta d'informació actual en aquest mes de Juny i el proper mes de Juliol les resumirem la temporada de tots els equips alaroners partit per partit i gol per gol

Començarem resumint la temporada del primer equip que ha militat a la categoria de 1ª Regional Preferent:

25-08-91 Alaró 2 - Ses Salines 0
Gols marcats per Miquel Garcia i J. Gual.

01-09-91 Rtvo. La Victoria 5 - Alaró 0.

08-09-91 Alaró 1 - Calvià 4.
Gol marcat per Llorenç Sabater.

15-09-91 Felanitx 1 - Alaró 0

22-09-91 Alaró 1 - Porto Cristo 5.

Gol marcat per Miquel Garcia.

29-09-91 Marratxí 2 - Alaró 1.

Gol marcat per Biel Guardiola.

06-10-91 Alaró 0 - Verge de Lluc 1

13-10-91 Pollença 3 - Alaró 1.

Gol marcat per Biel Guardiola.

20-10-91 Alaró 3 - Xilvar 2

Gols marcats per Miguel Garcia (2) i el nº 5 en propia porta.

27-10-91 Binissalem 2 - Alaró 0

03-11-91 Alaró 4 - Santanyí 0.

Gols marcats per Toni Tugores, Biel Guardiola (2), i J. Sansó

10-11-91 Esporles 1 - Alaró 1

Gol marcat per Pep Tineo.

17-11-91 Alaró 0 - Andraitx 0

24-11-91 La Unión 1 - Alaró 3.

Gols marcats per J. Gual, A Vidal i T. Tugores.

01-12-91 Campos 1 - Alaró 3.

Gols marcats per A. Vidal, P. Tineo i P.A. Biuka.

06-12-91 Alaró 1 - Montuiri 2.

Gol marcat per P. Tineo.

09-12-91 Murenc 3 - Alaró 2.

Gols marcats per P.Tineo i Miquel Garcia.

15-12-91 Alaró 4 - Constancia 1.

Gols marcats per P. Tineo, A. Vidal, M. Garcia i M. Comas.

22-12-91 Alcudia 1 - Alaró 0.

05-01-92 Ses Salines 1 - Alaró 3

Gols marcats per P. Tineo (2) i J. Sans (p)

12-01-92 Alaró 2 - R. La Victoria 1

L'equip juvenil

Gols marcats per Pep Tineo (2)

19-01-92 Calvià 6 - Alaró 2.

Gols marcats per J. Gual i A. Navarro.

26-01-92 Alaró 0 - Felanitx 0.

02-02-92 Porto Cristo 2 - Alaró 0

09-02-92 Alaró 4 - Marratxí 0

Gols marcats per P. Isern, Ll. Sabayer, J.A. Toro i P. Tineo.

16-02-92 Verge de Lluc 3 - Alaró 1.

Gol marcat per Juan Guardiola.

23-02-92 Alaró 2 - Pollença 0

Gols marcats per P. Isern i P. Tineo.

01-03-92 Xilvar 0 - Alaró 1.

Gol marcat per Pep Tineo.

08-03-92 Alaró 1 - Binissalem 1.

Gol marcat per Miquel Garcia.

15-03-92 Santanyí 2 - Alaró 1.

RESTAURANT · BAR

Marta i Joan

Sireo

ESPECIALTAT EN PEIX FRESC

C/. Veri, 2 - Tel. 82 09 35
PORTO CRISTO (Mallorca)

ESPORTS

Gol marcat per Pep Tineo.
 22-03-92 Alaró 1- Esporles 3
 Gol marcat per Pep Tineo.
 29-03-92 Andraitx 5 - Alaró 0.
 05-04-92 Alaró - La Unión SUS-
 PES.
 09-04-92 Alaró 2 - La Unión 3
 Gols marcats per A. Vidal (p) i Pep
 Isern.

12-04-92 Alaró 2 - Campos 2.
 Gols marcats per Pep Tineo i An-
 dreu Sampol

26-04-92 Montuiri 1 - Alaró 0
 03-05-92 Alaró 1 - Murenc 1
 J.A. Toro.
 10-05-92 Alaró 3 - Alcudia 0
 Gols marcats per A. Navarro, P.
 Tineo i M. Garcia.

**Acabat el resum 1er. equip passa-
 rem al resum dels juvenils:**

15-09-91 Mancor B 3 - Alaró 0
 29-09-91 Santanyí 3 - Alaró 1
 Gol marcat per J.C. Mulet.
 06-10-91 Alaró 0 - Artá 2.
 13-10-91 Sta. Maria 2 - Alaró 4.

Gols marcats per J. Simont, D. Reo-
 lid, J.C. Mulet i M. Amengual
 20-10-91 Alaró 2 - Margaritenc 1
 Gols marcats per J. Ferragut i G.
 Rosselló.
 27-10-91 Bt. Ramon Llull 2 - Alaró
 2

Gols marcats per J.C. Mulet i G.
 Rosselló

03-11-91 Alaró 1 - Llosetenc 4
 Gol marcat per Jordi Simonet
 10-11-91 Ses Salines 0 - Alaró 1
 Gol marcat per Pep Salas.
 24-11-91 Alaró 3 - Algadia 1.
 Gols marcats per J.C. Mulet (2) i J.
 Simonte (p)

01-12-91 Campanet 2 - Alaró 3
 J.C. Mulet (2) i J.M. Sastre
 15-12-91 Cardassar 0 - Alaró 1
 J.M. Sastre
 22-12-91 Alaró 0 - Montuiri 2
 12-01-92 Xilvar 4 - Alaró 0
 19-01-92 Alaró 0 - Manacor B 9
 02-02-92 Alaró 1 - Santanyí 2.
 Gol marcat per J.C. Mulet.
 09-02-92 Artá 1 - Alaró 3.

Gols marcats per Pep Salas (2) i
 Paco.

23-02-92 Alaró 3 - Sta. Maria 1.
 Gols marcats per Pep Salas, Paco i
 J.C. Mulet.

01-03-92 Margaritenc 0 - Alaró 0
 08-03-92 Alaró 1 - Br. Ramón Llull
 3

Gol marcat per J.C. Mulet.
 15-03-92 Llosetenc 5 - Alaró 1.
 Pep Salas.
 22-03-92 Alaró 2 - Ses Salines 2.
 Gols marcats per Pep Salas i Rafel
 Pizá

29-03-92 Algaida 5 - Alaró 2.
 Gols marcats per J. Simonet (p) i
 J.C. Mulet.

05-04-92 Alaró 5 - Campanet 1
 Gaspar Rosselló, J. Ferragut, P.
 Salas, B. Simonet (2)

26-04-92 Alaró 1 - Cardassar 1
 Paco.

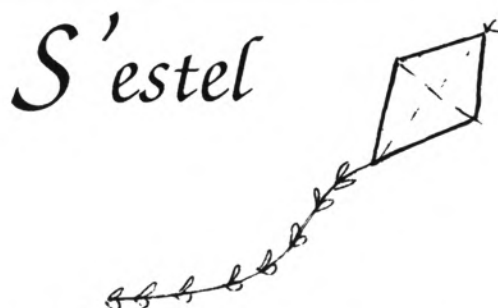
03-05-92 Montuiri 6 - Alaró 0
 10-05-92 Alaró 3 - Xilvar 3.

Gols marcats per Pep Salas (2) i J.C.
 Mulet.

1923

Alaró

PAPERERIA-LLIBRERIA

C/ Síquia, 3

Tel. 87 90 32

07340 - ALARÓ

FLORISTERIA

ATTYS

Verge del Refugi, 19
 Telf. 51 04 97
 07340 ALARÓ

REPORTATGES

IMATGE 2.000

FOTOGRAFIA - VIDEO

Alexandre Rosselló, 26 ALARÓ

Tel. 51 05 14

CUINA

Carabassins amb formatge

Ingredients:

- 1 kg. de carabassins
- 100 grs. de formatge blau
- 100 grs de «bacon»
- 2 vermells d'ou
- 1/2 litre de llet
- Farina. Mantega. Pa ratllat.

Preparació:

Bulliu els carabassins tallats per la meitat. Fregiu amb mantega el bacon (trossets petits), quan estigui ben daurats afegiu-hi tres cullerades de farina. Anau remenant i abocau a poc a poc la llet, continuau remenant. Llevau del foc la cassola i afegiu el formatge blau i els vermells d'ou. Deixau que es refredi.

Amb la beixamel que haureu fet farciu els carabassins, per damunt posau el pa ratllat i els trossets de mantega.

Deixau que es gratini al forn.

Bon profit!

Associació de Mestresses de Casa d'Alaró

POESIA

El silenci. La boira contra el cos. El meu cos. Boira del cos, del teu etern somriure que apaivaga el dolor. Anunci de l'alba, arracones la por un dia amb l'aparença d'un ésser extrany amb llàgrimes de deessa. Brodes camins de tebior. Tems la nit de silenci que ve després de l'amor i fas callar, nu, espurnes de desig, marees de dolçor que declamen ser sadollades.

Potser l'hauríem de veure, la mar. Somni de tantes nits. La mar abrupta d'un hivern del noucents contra els espadats, amants de les ones. Desitjos adormits de luxúria. I el teu esguard,

poruc, vers l'horitzó d'un horabaixa que es perd. Llavis de temença cerquen defugir el present, un perfum que mor. Els pregons corrents salobres s'agiten, perduda l'esma, per manifestar-se.

Tú, el Llunyà, que m'has cercat per ignots camins, guardes a la mà la victòria d'una incerta nit.

Llavis enfrontats a llavis. Mires, serà, com la boira d'una nit de silenci t'acarona et lliura al desig i es perd en tu.

I, ara que t'acostes, agitat, puc sentir aquesta mar, batecs i somriures.

Joana Gelabert

LA CAIXA

Alaró, Juny de 1.992

La biblioteca ha fet uns cartells suggerents per la lectura durant l'estiu l'eslogan és:

«Les bicicletes són per l'estiu però els llibres també: Fes-te un amic».

SUGGERÈNCIES DE NOVEL·LES

Sharp. W. Una princeseta amb problemes

Oliver; M.A. Joana E.

Roig, J. Llibre de les dones.

Moncada, L. La Galeria de les estatués

Menduzza, E. El año del diluvio

Fallaci, O. Inshallah

Martí i Ferrà, M. L'angel blau

Yourcenar, M. La invención de una vida.

SUGGERÈNCIES DE LLIBRES INFANTILS I JUVENILS

Festival sobre 4 Rodes.

La princesa Ratolina

El pallasso i la princesa

Me gusto como soy

L'Estret del temps

Didal, didalet, didaleta

El vell marí

Si la lluna parlés

Demasiado ruido

DEMOGRAFIA

MATRIMONIS

-Jaume Vicens Rosselló i Catalina García Carrizo (16-5-92)

NAIXEMENTS

-María Francisca Pizà Bestard (26-5-92)

-Margarita Martorell Vanrell (24-5-92)

-Mª Antònia Sampol Pericàs (21-5-92)

DEFUNCIONS

-Bartolomé Simonet Palou (6-1-1903/20-5-92)

-Maria Ferrer Ferrer (10-11-1918/25-5-92)

-Joan Vidal Isern (16-2-1909/17-6-92)

AGENDA

PALMA

11 de Juny - 18 de Juliol. Sala Gran del Centre Cultural Sa Nostra. *Literatures submergides*.

23 de Juny - 18 de Juliol. Sala de paper del Centre Cultural Sa Nostra. *Obra damunt paper*. 4 pintors alemanys: Feliks Büttner, Maggie Luitjens, Andreas Braun i Falko Böttcher.

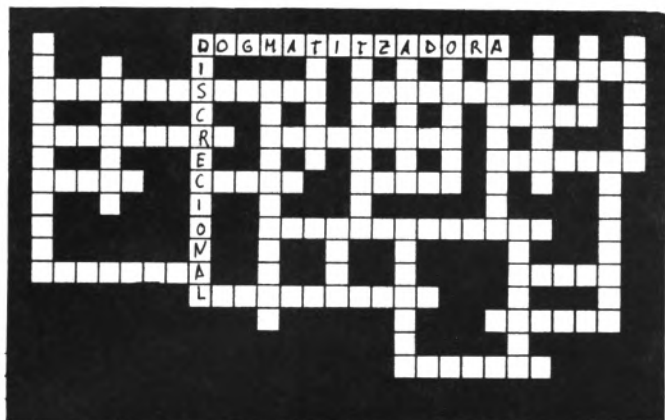
GRUP EXCURSIONISTA D'ALARÓ

5 de Juliol. Excursió a l'Ofre.

GRUP D'ESPELEOLOGIA

5 de Juliol. Torrent de Comafreda (Escorca).

PASSATEMPS

CAVALLEROSITAT TOTA Sol.
A S N C N 2 6 núm. 1
P TRADUCCIÓ LLOSTRE
TAPA U I S O
A FORMATGE I
DEVEU I B TURMENT
O G R A I E S A P
R I T T N T P
E ASSERENAT ANGLESA
S E R N L R D
CORRELIGIONARI ERIGOR
O O R L M C L R
NAS ARHA V PRIMA
O E MENGIVOL T A
MORCAIRE A T
I N N T
C A TRINITARI

Núm. 2
14 lletres
DOGMATITZADORA

13 lletres
LUXURIOSAMENT
ESTRANGERISME

12 lletres
DISCRECIONAL

11 lletres
ENCARREGADA
MILITARISME

LLADREMANER

9 lletres
TIRANITZA
TRINITARI
CORONACIÓ
ASTRONOMS

8 lletres
ESTIMULA
AVALUADA

7 lletres
GALERIA

TURNEDO
RESSALT
SILENCI
NOMENAT
ORADORA
ASSECAR
AMISTAT
MISTICA
LLUISME

6 lletres
TETERA
NIMBAT
CINICA

5 lletres
RIADA
CAURE
TORNA
RAILS
SELVA

4 lletres
RAIM
ANIS

per Carme Bennàssar

CAMPAMENTS 92

CERCLE D'ESTUDIS D'ALARÓ

DE 8 A 12 ANYS: CA'N ARABÍ - 2 A 9 D'AGOST
(BINISALEM)

DE 13 A 16 ANYS: VALLDEMOSA - 15 A 20 DE JULIOL
DEIÀ - SOLLER

PLAÇ MÀXIM D'INSCRIPCIÓ : 2 DE JULIOL
INSCRIPCIÓ : RECTORIA

Participa!

Val la pena!

Biblioteca d'Alaró
de la Fundació "la Caixa"

LES BICICLETES SÓN PER
L'ESTIU, PERÒ ELS LLIBRES
TAMBÉ. FES-TE UN AMIC.

I S'ACABAREN LES CLASSES...

I VA VENIR L'ESTIU...

Crec que una de les preguntes més interessants a plantejar-se d'aquests darrers mesos és perquè després de cada reunió que hi ha entre Ajuntament (primera part) i associacions (segona part) ningú no entén el mateix. M'han dit, part de la segona part no afectada directament, que no ha estat per qüestions de llenguatge, sinó per infraestructura.

Continua el misteri entorn al centre cultural privat.

Seria interessant que els robatoris que es produeixen en aquest poble s'acabassin i, sobretot, s'aclarissin.

Darrerament, circular pels carrers d'aquest poble s'ha convertit en una feina realment difícil i en una qüestió d'honor, ja que gairebé la meitat de les faroles no s'encenen. O circules amb una pila i un recanvi o no pots sortir de ca teva.

N'hi ha que donarien mig món per no sortir a les pàgines d'aquesta revista (no puc posar exemples perquè no volen ni ser anomenats) i n'hi ha que fan punts per sortir-hi (vegeu pàgines anteriors a aquesta).

Tramuntana Ràdio presenta Nit de Focs en versió canarrossina.

Isabel Presley ha ajornat la seva venguda al poble per a la inauguració de les voravies amb rajoles Porcelanosa per-

què, si no hi ha llum elèctrica, no podrà lluir les lluentons del seu vestit de nit.

El Centre Sanitari, que just abans de les eleccions pareixia que estava a punt d'acabar-se, les obres estan aturades, vés a saber perquè! mentrestant la gent aprofita aquesta circumstància per endur-se'n petites quantitats de rajoles de gres que es troben acaramullades davant el futur Centre.

El G.O.B. d'Alaró iniciarà accions legals contra una persona molt coneguda en el nostre poble que s'autoproclama representant dels Verds i ecologista.

Hem sabut que un alt càrrec del nostre Consistori rep classes d'un esport especulatiu molt de moda últimament: el golf. Els déus facin que mai no es pugui practicar dins el nostre terme municipal i cap altre de la Serra de Tramuntana.

Altra vegada la terra del nostre poble es tacarà de sang innocent per satisfer les ànsies dels sanguinaris de sempre.

Més prest o més tard tothom «mostra les canyes», com va quedar demostrat amb l'actitud adoptada pels responsables de la Televisió alaronera el passat 28 de maig, dia de vaga general.

I és que ja se sap... la tècnica i la potència d'emissió estan a l'abast de quasi tothom, però la independència i la llibertat no.

La totalitat dels nostres regidors, el batle inclòs, donaran prova de la seva honradesa i coherència cremant públicament les «targetes privilegiades» distribuïdes per la Federació d'Entitats Locals de les Illes Balears entre la classe política illenca.

*Taller de Joieria
Disseny i Fabricació propis*

Mian

Trofeus i Gravats
Preus especials per a clubs, empreses i institucions

Av. d'Antoni Maura, 49 - Tel. 60 09 84

Pont d'Inca

C. de la Cabana, 64 - Tel. 60 09 84

Pont d'Inca

Pl. dels Hostals, 44 - Tel. 14 01 94

Santa Maria del Camí

C. Verge del Refugi, 21

Alaró

RUBINES
MPREMTA

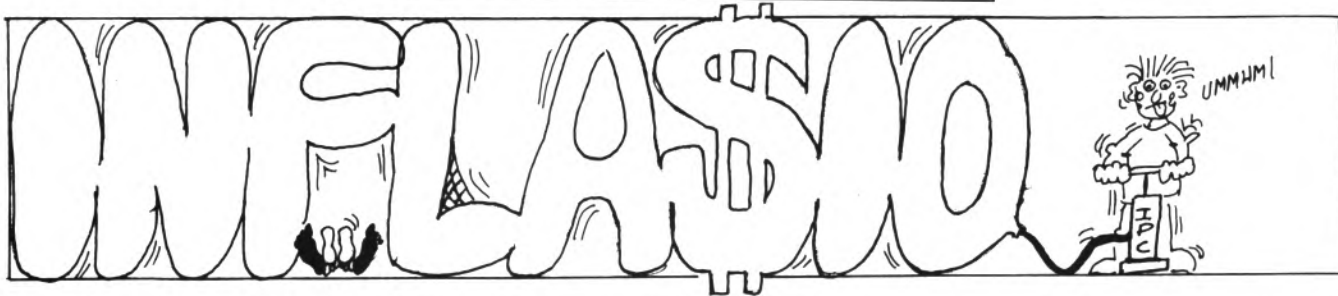
Pere Barceló Busquets

Especialitat en targetes de noces

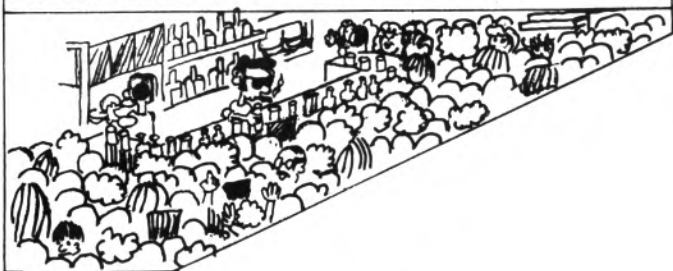
C/. Bonaire, 1

Tel: 51 17 39 07350 BINISSALEM (Mallorca)

CÒMIC

FINALS DEL 91. ALS BARS D'ALARO' NO HI CABEN NI LES IDEES.

DESPRES DE LLARGUES I DURES NEGOCIACIONS DELS CAFETERS ACORDEN PUJAR ELS PREUS.

I APAREIXEN LES NOVES LLISTES DE PREUS.

PREUS 92'

- CAFÈ → UN POLVO
- REFRESCS → UN ULL
- COMBINATS → DOS ULLS
- RESERVES → SA VIDA
- TAPES
- CALLOS → UN PULMÓ
- FRIT → ES COR

I COMENGEN LES SITUACIONS COMPROMESSES...

TOTHOM EXPERIMENTA LA PUJADA

JO NOMÉS HE BEGUT UNA PEPSI

IDS MIRE A JO PER DEMANAR UN WHISKI. I DES XAREC!

TOTHOM, SENSE EXCEPCIO

OH, FOUR THOUSAND PESETAS FOR ONE TAZA DE TE, IS VERY ESPANTOSO!

I ELS BARS HAN DE TANCAR PER MANCA DE CLIENTS. (A QUE ÈS TRIST)

SAIVEM

ALARÓ

PROU ESPECULACIÓ!